

Protokół przesłuchania świadka

Warszawa, dnia 14 lutego 1946r.

Sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie St. Rybinski delegowany do Komisji Badania Zbrodni Niemieckich, przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zezania, oraz o znaczeniu przysięgi. Sędzia odebrał od niego przysięgę na zasadzie art. 109 k.p.k. poczem świadek zeznał co następuje:

Imię i nazwisko *Jamina Korzeniowska z domu Sadowska*
Data urodzenia *24 VII 1898*
Imiona rodziców *Jana i Stanisława ze Stanisławskich*
Zajęcie *ekspedientka*
Wykształcenie *4 klasy pensji prywatnej*
Miejsce zamieszkania *ul. Gołoszeńska 139 m. 20 w Warszawie*
Wyznanie *rzymsko-katolickie*
Karalność *nie karana.*

Stawiłam się do Biura Komisji na skutek odezw, ogłoszonej w Dziennikach. Przechyłam całą drogę rozpamiętując # 1939. (okazuje). Przez cały czas wojny mieszkalam tam, gdzie mieszkam obecnie. Niedaleko ode mnie przy ul. Stugosza 29 m. 19 mieszkali mój brat ~~Stefan~~ Aleksander Sadowski wraz ze swą młodszą siostrą Marią Misik, która dotąd mieszka w tym samym mieszkaniu. Brat Aleksander Sadowski urodził się w roku 1893, ukończył szkołę powszechną, a następnie szkołę rzemieślniczą i zarobek był tokarzem metalowym. Brat pracował w firmie Liebert, w fabryce przy ul. Mokroskiej do listopada cyfrowania 1943r. Porucił brat pracę, o ile mógł się domyślać z tego powodu, że należał do organizacji politycznej, został zdekonspirowany. Brat Aleksander nie zwierzał mi się z tego, ale wówczas powiedział mi, że nasyła się obecnie władystawem Stanisławskim i żeby go tylko tak

nasynac. Zaprezentowal pracownik w fabryce
swejej brat Aleksander byl zmuszony do przy-
wac w ciggu nastepnych 5-6 tygodni w domu
swoim ~~nie~~ ~~nie~~ bywal - od czasu tylko do
czasu wpadajac niemalugo. W nowy 2/3 na
14 stycznia 1944 roku brat odwiedzil ony mieszkani
zengnich ~~w tym~~ mieszkaniu, jus 1/2, 1/2,
przybyli agenci Gestapo w liczbie czterech
reck, z ktorych dwuch bylo w mundurach
wojskowych, a dwuch w cywilnym ubraniu.
Ja bylam tam wówczas nieobecna i wiem
o tym tylko z relacji Marii Misiak. Przybyli
agenci Gestapo kazali bratu sie uklonac
cieplej i zapewnili, ze go aresztuja, lecz
po trzech dniach on gdzie mogl powrocic
do domu, a tymczasem zmuszeni sa zabrac go
ze soba. Brat zostal aresztowany jako
Wladyslaw Stanislawski. Gestapowcy cho-
ciali oswiadczyli, ze jest on podejrzany
o przechowywanie broni, jednak zadnej
rewizji w jego mieszkaniu nie robili.
O aresztowaniu brata doniesli nam
nasajtra. Razem z Maria Misiak zaczy-
nelmy robic stawania, by go zwrzucenia wol-
niem. Maria Misiak, ~~ktora~~ ^{chcila} Gestapo
dali nam zapewnienie, ze brat - Wladyslaw Sta-
nislawski - gdziekolwiek zostanie, za kilka dni to
znow, ze wróci go wyzwolimy. ~~W tym~~ ~~czasie~~
mzko dni dziesiec az do czasu, kiedy
dla na murach miasta ukazaly sie
plakaty, o najmiejcy, ze nigdzie nie ma
mieszkan zostalo rozstrzelanych 23 czy 24

Styczeń 1944r. Na tych plakatach w liście rozstrze-
lanych figuronato imię i nazwisko brata -
Władysława Stanisiewskiego. Widocznym jest
po nie dowiedzieli się jego prawdziwego
nazwiska. Po przeczytaniu plakatów z na-
zwiskami rozstrzeleanych, u liście których
pod # 19 był wymieniony brat jako
Władysław Stanisiewski, nie dowiady-
waliśmy się więcej z Marią Mwirak o jego
dalszych losach i żadnej innej wiadomości
nie otrzymaliśmy. Tę tytko, że zna-
jemy moją siostrę Chmurzyńską, który miesz-
kał na ul. Łotwej # 3 przed powsta-
niem. Gdzie on mieszka obecnie ja
nie wiem) miał się dowiedzieć od jakie-
gos swego znajomego, którego nazwiska
i adresu nie znam, jakoby ten ostatni,
który znał brata, był obecny w b. Gma-
chu Ministerstwa Sprawiedliwości przy
ul. Angielskiej 107 ul. Kilińskiego, kiedy pod
murem tego gmachu od strony ulicy
Kilińskiego odbywała się egzekucja publicz-
na i jakoby ten nieznajomy mi osobnik
widział przez okno moment egzekucji
kiedy straconych potem wyprowadzali
z kamienicami i wśród prowadzonych
na stracenie zamieszkał mego brata
który był ubrany w spodniach drelich-
owych granatowych i w pulkoverze granato-

tym i w skarżeniach, podczas gdy imi uści-
 lono. Tak również był obrany brat mój,
 gdy go agenci zabierali z domu. Czasem
 mu ciępo się uwrac i wrócić na dwa
 dni jedzenia. Brat wówczas włożył po-
 wierzch innych spodni jeszcze granato-
 we spodnie drelichowe. W 1944 r. w dniu
 29 sierpnia, w czasie powstania w War-
 szawie zginął mój drugi brat Mieczysław
 Jan Sadowski - został zabity kulami
 i karabinu maszynowego, które wpadły
 przez okno do jego mieszkania przy ul.
 Chmielnej 94. Brat Mieczysław urodził się
 w dniu 6 lutego 1882 r. Adresy: ul. Słoneczna 1, cho-
 dźta "i" mego".
 J. Konecniak
 Lidia Tytko